

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3049/2017. (III. 20.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Budakörnyéki Járásbíróság 1.P.20.563/2012/31. számú ítélete, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 3.Pf.20.601/2015/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó arra tekintettel kérte a Budakörnyéki Járásbíróság 1.P.20.563/2012/31. számú ítélete, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 3.Pf.20.601/2015/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, mert azok álláspontja szerint sértik az Alaptörvény XXIV. cikkét, valamint a XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdéseit.
- [3] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben, egy örökösödési jogvitából fakadó, ingók kiadása iránti per alpereseként marasztalta el az indítványozót az első- és másodfokú bíróság. A bíróság által megállapított tényállás szerint az ügy felperese a 2006 februárjában elhunyt örökagyó élettársa, az indítványozó alperes az örökagyó testvére volt.
- [4] Az örökagyó 2005 májusában tett végrendeletében a felperest jelölte meg örökösöként, azonban ez év júniusában e végrendeletét visszavonta, majd testvéreit és azok leszármazottait jelölte meg örökösöként. A súlyosan beteg örökagyót az alperes novemberben magához költöztette és a megállapított tényállás szerint az alperes 2005 decemberében az örökagyó ingatlanából egy fuvarossal ingóságokat szállított el. Emiatt – a felperes feljelentésére – a rendőrség nyomozást folytatott. A nyomozóhatóság utóbb megállapította, hogy a cselekmény ugyan az alperes követte el, de mivel a felek között az elvitt ingóságokra is kiterjedő polgári per van folyamatban, büncselekmény hiányában a nyomozást megszüntette.
- [5] A hagyatéki eljárás során a közjegyző észlelte, hogy a végrendelet visszavonása alaki hibában szenved, ezért figyelemmel az örökösök közötti örökösödési vitára a hagyatékot ideiglenesen a végrendeleti örökös felperesnek adta át.
- [6] A fenti előzmények után nyújtott be a felperes keresetet a Budakörnyéki Járásbírósághoz az ingatlanból elvitt ingóságok kiadása és kártérítés megfizetése iránt. A bíróság tényként állapította meg azt, hogy az alperes az örökagyó ingatlanából különböző ingóságokat szállított el. Az elvitt vagyontárgyak tekintetében pedig a bíróság a felperes által tett feljelentés alapján keletkezett rendőrségi iratokat, továbbá az alperes nyilatkozatait és a részben a meghallgatott tanúk vallomásait fogadta el az ítélete alapjául. Az elsőfokú bíróság ezek figyelembevételével a felperes keresetét nagyjából megalapozottnak találta és az indítványozó alperest 883.000 forint, valamint a kamatok megfizetésére kötelezte.
- [7] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A jogerős ítélet indokolása szerint „az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges terjedelemben lefolytatott bizonyítás után, a bizonyítás anyagát összességében értékelve jutott arra a következtetésre, hogy a rendelkezésére álló peradatok megfelelően igazolják, hogy a perrel érintett ingóságok az örökagyó ingatlanában voltak, azokat valóban az alperes vette magához [...]”.
- [8] Az indítvány alapján a támadott ítéletek sértik a jogorvoslathoz és a védekezéshez való jogot, mert a rendőrség nyomozást megszüntető határozatát számára nem kézbesítették, így védekezni sem tudott annak – általa kifejezetten vitatott – megállapítása ellen, amely szerint a cselekményt ő követte el.
- [9] Indítványozó álláspontja szerint nem összeegyeztethető a tisztességes eljáráshoz való joggal az, hogy a bíróság úgy fogadta el a nyomozó hatóság határozatát, hogy a nyomozás teljes iratanyaga már leselejtezés okán nem

állt rendelkezésére és egyébként a rendőrségi határozatban lefektetett megállapítások a polgári perben érvényesített keresethez képest elenyésző – annak alátámasztására alkalmatlan – információkat tartalmaznak.

- [10] Az előadott érvek alapján az indítványozó úgy véli, a megjelölt ítéletek sértik az Alaptörvény XXIV. cikkét, valamint a XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdéseit.
- [11] 3. Az alkotmányjogi panasz az alábbiak miatt nem befogadható.
- [12] 3.1. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának formai feltételeit vizsgálta. Ennek során megállapította, hogy a határidőben előterjesztett alkotmányjogi panasz benyújtásra jogosulttól, azaz az alapügy alperesétől származik [Abtv. 51. § (1) bekezdés], és az indítvány határozott kérelmet tartalmaz a megjelölt bírói döntések megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés].
- [13] 3.2. A továbbiakban az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. § és 29. §-ában meghatározott befogadhatósági követelményeket vizsgálta meg.
- [14] Az eljárás során az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, panaszindítványa az első- és a másodfokú, jogerős ítélet ellen irányul [Abtv. 27. § b) pont].
- [15] Az Abtv. 27. § a) pontja értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.
- [16] Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [17] 3.3. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt rámutat, hogy az Abtv. 27. §-ából következően nem tekinthető a bírósági szervezetrendszer egyik felülbírálati fórumának, és valójában e hatásköre is – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának védelmén keresztül – az Alaptörvény védelmét biztosítja [Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdés]. A rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések ezért önmagukban nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasz előterjesztésére [lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]].
- [18] Az Alkotmánybíróság jogköre – a fentiekben hivatkozottak szerint – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. §-a értelmében arra terjed ki, hogy kiküszöbölje a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet. Következésképpen a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel [lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]].
- [19] 4. A támadott ítéletekkel összefüggésben állított alapjogsérelmet az indítványozó arra vezette vissza, hogy a bíróság egy rendőrségi nyomozást megszüntető határozatra alapította polgári jogi felelősségét, amely eljárásban az indítványozó nem vett részt, a nyomozás teljes iratanyaga pedig már nem is állt a bíróság rendelkezésére.
- [20] Az rendőrség határozatára vonatkozó érveit az indítványozó részben már a fellebbezés során előadta, amelyekre tekintettel a másodfokú bíróságnak volt alkalmja értékelni az elsőfokú bíróság által elfogadott tényállást és mérlegelni a bizonyítékokat. A jogerős döntés indokolása szerint a járásbíróság elégséges terjedelemben lefolytatott bizonyítás után, összességében értékelte a bizonyítás anyagát. A törvényszék nyomatékmal utal arra, hogy a bizonyítékok „az elsőfokú bíróság ítéletében oksági, illetve töretlen kapcsolattá váltak, ezek logikai láncolatot képeznek, amely bizonyítékokból alappal vont következtetést az elsőfokú bíróság a kereset [...] megalapozottságára.” A támadott ítéletek tehát – az indítvány érveivel ellentétben – nem kizárólagosan a nyomozást megszüntető határozaton alapulnak, hanem a bíróságok által figyelembe vett tények és bizonyítékok halmazán.
- [21] Az Alkotmánybíróság álláspontja alapján alkotmányjogi panaszban kifejtett aggályok valójában a bíróságok által megállapított tényállást vitatják, a bírói döntések irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára irányul, amelyre az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel.

- [22] 5. Fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jelen ügyben nem merült fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, így az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ban foglaltaknak nem felelt meg. Az Alkotmánybíróság ezért az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján, az 56. § (3) bekezdésére figyelemmel, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *f*) pontjára tekintettel az alkotmányjogi panasz befogadását visszautasította.

Budapest, 2017. március 7.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1110/2016.

